Ankenævnet for Forsikring

Den 24. januar 2018 blev i sag nr. 91415:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Topdanmark Forsikring A/S
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i Topdanmark Forsikring A/S. Hun klager over den méngrad, som selskabet har anerkendt for en skade på hendes finger, og har henvist til, at et andet forsikringsselskab har anerkendt en méngrad på 8 %.

Selskabet har anerkendt en méngrad på 5 %.

Klageren skadede sin højre tommelfinger den 31/12 2014, da hun gav sin søn en såkaldt "high five".

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring er blevet forelagt sagen og har vurderet, at klagerens méngrad er 5 %.

I klageskema af 3/10 2017 til nævnet samt i vedlagte bilag har klageren bl.a. anført:

> **"Sagsfremstilling**
>
> Kom til skade med min højre tommelfinger. Anmeldte skaden både til Topdanmark, som er tegnet gennem mit job og min egen ... Topdanmark valgte til en start at give mig 0 % i méngrad, men jeg klagede, og de sendte mig efterfølgende til en privat speciallæge, og derefter fik jeg en méngrad på 5 %. Jeg mener dog, at min méngrad burde fastsættes som hos ..., nemlig 8%, som der også står i aes méntabel punkt 1.1.1.10, 5-8%.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Jeg vil meget gerne have dem til, at anerkende min méngrad til minimum 8 %, da jeg bestemt ikke mener, at den ligger i den nedre del … Min bevægeindskrænkning og smerter er blevet forværret siden sagens start og eneste mulighed for, at blive smertefri er operation, som gør min tommelfinger stiv i nederste led og som jeg ingen garanti har for, at det lykkes. Denne skade påvirker mig både fysisk og psykisk dagligt fra morgen til aften."

Selskabet har i brev af 20/10 2017 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Forsikringsforholdet
[Klageren] er omfattet af en arbejdsgiverbetalt kollektiv forsikring hos … Forsikringen dækker følger efter ulykkestilfælde der giver et varigt mén på 5 % eller derover.

Et ulykkestilfælde forstår vi som en legemsbeskadigelse, som rammer den forsikrede ufrivillig gennem pludselig udefrakommende hændelse. Ved skader på arme og ben kræves dog alene, at hændelsen skal være pludselig.

Vilkårene 6483-2 er vedlagt.

Sagens forløb
[Klageren] anmelder via vores hjemmeside, at hun har skadet sin ene tommelfinger, da hun skal give et 'high five' til sin søn. Da skader til kollektive forsikringer skal anmeldes via forsikringstageren, sender vi hende en anmeldelse, som hun skal få udfyldt og underskrevet hos sin arbejdsgiver. Da vi modtager den, er det samme forklaring på uheldet - at hun har vredet sin højre tommelfinger, da hun skal give hendes søn et 'high five'.

Vi anerkender skaden som værende dækket af forsikringen, og vi ser tiden an for at se om hun kommer sig ovenpå skaden. Undervejs sender hun os et par journalnotater, og da hendes forløb er slut, beder vi hende gå til lægen og få udfyldt en funktionsattest. Vi beder også om en kopi af hendes journal vedrørende skaden hos hendes praktiserende læge.

Da vi modtager attesten og journalen kan vi læse, at man har mistanke om springfinger i fingeren. En springfinger opstår ikke som følge af en ulykke, men kommer når bøjesenen til en finger er irriteret og hævet, og vi afviser, at generne har en sammenhæng til ulykken.

Det klager [klageren] over, og vi vælger at indkalde hende til en undersøgelse hos speciallæge .... Han mener dog ikke, at der er tale om en springfinger, men i stedet en kraftig forstuvning/forvridning af fingeren og følger herefter.

Da diagnosen har ændret sig, vurderer vi de varige følger efter ulykken til 5 % i mén, og betaler erstatning til [klageren].

Hun vender dog tilbage, da hendes anden forsikring hos … har vurderet det varige mén højere, og hun ønsker derfor differencen i erstatningen udbetalt.

Vi ser på sagen igen, men mener ikke, at skadens følger berettiger til en højere ménprocent end de 5 % vi allerede har udbetalt. Men da der er forskel på vores og … vurdering, vælger vi, at få en vejledende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES).

De kommer frem til, at det varige mén som følge af ulykken svarer til 5 %, og er dermed enige i den vurdering vi kom frem til. Og vi fortæller [klageren], at vi ikke kan betale mere i erstatning til hende. Vi får efterfølgende en klage, men vælger at fastholde vores vurdering, og henviser til klagemulighederne hos jer.

Herefter modtager vi jeres henvendelse i sagen.

Problemstillingen
[Klageren] klager over forskellen i den fastsatte ménprocent, da hendes anden forsikring hos … har vurderet et højere mén end vi har. Vi mener ikke, at skaden berettiger til et højere mén end 5 % set ud de objektive følger efter skaden. [Klageren] har gener i form af smerter og nedsat bevægelighed i fingeren, men der er ved alle undersøgelser fundet normale forhold i fingeren (fx ingen brud), og der er ikke løshed i fingeren. Det skønner vi til et mén på 5 %.

Da der var forskel mellem vores og … vurdering, valgte vi at sende sagen til en vejledende vurdering hos AES. Og de kom frem til samme konklusion som os. Der er ikke nogen punkter i deres vejledende méntabel som handler om en forstuvet tommelfinger, men man kan sammenligne følgerne med følgerne efter et brud på tommelfingerens rodled. Her vurderede AES et skønsmæssigt mén på 5 % - ligesom vi var kommet frem til.

Vi er ikke bundet af et andet forsikringsselskabs vurdering, men fastsætter selv det varige mén efter en anmeldt skade. Vi har i dette tilfælde valgt at få hjælp fra AES, som har vurderet samme ménprocent som os.

På baggrund af både vores egen og AES' vurdering i sagen, så mener vi fortsat, at følgerne efter skaden svarer til et mén på 5 % - på trods af den højere fastsættelse af det varige mén hos ... [Klagerens] klage ændrer ikke på denne opfattelse."

Klageren har i brev af 3/11 2017 til nævnet bl.a. anført:

"Det er ikke et spørgsmål om, at Topdanmark skal være bundet af et andet forsikringsselskabsvurdering, men mine gener, daglige konstante smerter, samt nedsat bevægelighed, som jeg mener, er nærmere de 8 %, måske endda mere. [Det andet forsikringsselskabs] vurdering, som jeg henviser til, er kun for, at fortælle, at de også følger AES méntabel punkt D.1.1.1.10. 5-8%, de ligger sig bare ikke i den nedre del.

Det er rigtig nok, at Topdanmark henvender sig til AES, men de fastholder jo kun deres egen méngrad på 5 % for egen vindings skyld.

AES vurdering er jo kun en **vejledende udtalelse og ikke afgørelse**, som de også så tydeligt skriver til Topdanmark.

Til at starte med vurderede Topdanmark til 0 % og jeg kan kun gisne om deres nye afgørelse på 5 % efter … speciallægeerklæring, hvor han meddeler dem, at … til en start har givet mig 5 %. Tænker om denne oplysning har haft indflydelse på afgørelsen fra Topdanmark på daværende tidspunkt ?!!"

Af speciallægeundersøgelse af 5/3 2017 fremgår bl.a.:

> "Klager spontant over hver dag at have smerter svarende til højre dominante tommelfingers grundled. Der er nedsat bevægeudslag. Tåler ikke hårde håndtryk. Det kniber med at løfte, og der er nedsat kraft og bevægelighed i højre tommelfinger. Også finmotorik er påvirket. Der er i øvrigt frysetendens. Tilstanden har været stationær gennem væsentligt længere end 6 mdr.
>
> Ved den objektive undersøgelse finder man som tidligere kraftig ømhed omkring højre tommelfingers grundled, og der er nedsat bevægelighed. Afstanden mellem tommelfingerens spids og basis af lillefingeren er 3 cm. Der er nedsat bevægelighed i tomlens rodled, svarende til ca. 25%. Bevægeligheden i tomlens grundled er nedsat knap 50%. Bevægeligheden i tomlens yderled er nedsat 30%. Der er udtalt rotationsømhed i tomlens grundled. Man kan ikke påvise egentlig løshed, men der er ømhed svarende til det indvendige ledbånd i tomlens grundled.
>
> Der er kraftig nedsat håndtrykskraft på højre side grundet smerterne i tomlens grundled. Der er let nedsat følesans i højre 1. tommel uden, at man kan påvise lokaliseret nerveskade."

Af vejledende udtalelse af 29/8 2017 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår det bl.a.:

> **"Vurdering af varigt mén**
>
> Vores lægekonsulent med speciale i ortopædkirurgi har deltaget ved vurderingen af det varige mén.
>
> Grundlaget for vores vurdering:
>
> > Efter det oplyste lavede [klageren] den 31. december 2014 high-five og low-five med sin søn og forstuvede sin højre tommelfinger.
> >
> > Den 18. marts 2015 konsulterede [klageren] egen læge, da hun fortsat havde gener i tommelfingeren.
> >
> > Objektivt fandt lægen let hævelse og misfarvning, samt ømhed i højre tommelfingers mellemste led.
> >
> > En røntgenundersøgelse den 26. september 2016 viste normale forhold i tommelfingeren, og man tolkede generne som en forstuvning.
>
> Ved vurderingen af det varige mén har vi lagt vægt på, at [klageren] har belastningssmerter i højre tommelfinger op mod håndroden.
>
> Vi har lagt vægt på, at der objektivt er konstateret en overstrækning af grundleddet uden brud eller løshed samt nedsat bøjeevne i tommelfingeren.
>
> Vi har fastsat det varige mén med udgangspunkt i vores vejledende méntabel:

Efter tabellens punkt D.1.1.1.10 vurderes brud, der omfatter tommelfingerens rodled, med daglige belastningsudløste smerter, til 5-8 procent.

Generne fremgår ikke direkte af méntabellen, men vi vurderer, at generne bedst kan sammenlignes med ovenstående tabelpunkt og har derfor fastsat et varigt mén på skønsmæssigt 5 procent.

Vi vurderer derfor, at uheldet den 31. december 2014 har medført et varigt mén på skønsmæssigt 5 procent."

Af forsikringsbetingelserne Ulykke (udvidet) 6483-2 November 2003 fremgår det bl.a.:

"C Erstatning ved invaliditet (Godtgørelse for varigt mén)

1. Invaliditetserstatningen udgør lige så mange procent af forsikringssummen ved invaliditet, som méngraden er fastsat til.
2. Méngraden fastsættes efter reglerne i Lov om sikring mod følger af arbejdsskade paragraf 33, stk. 1 og 2 om godtgørelse for varigt mén:

   Erstatningen udbetales, hvis skaden har medført, at forsikrede har fået et varigt mén på 5% eller derover.

   Méngraden fastsættes på grundlag af ulykkestilfældets medicinske art og omfang og under hensyn til de af ulykkestilfældet forvoldte ulemper i forsikredes personlige livsførelse. Der tages således ikke hensyn til en eventuel nedsættelse af erhvervsevnen, forsikredes specielle erhverv, eller andre individuelle forhold."

Nævnet udtaler:

Klageren skadede sin tommelfinger, da hun gav sin søn en såkaldt "high five". Hun klager over, at selskabet kun har villet anerkende en méngrad på 5 % for en skade på hendes højre tommelfinger, og har henvist til, at et andet forsikringsselskab har anerkendt en méngrad på 8 %.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har i vejledende udtalelse af 29/8 2017 blandt andet anført, at klageren har belastningssmerter i højre tommelfinger op mod håndroden, og at der objektivt er konstateret en overstrækning af grundleddet uden brud eller løshed samt nedsat bøjeevne i tommelfingeren.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har yderligere anført, at generne ikke direkte fremgår af méntabellen, men at man vurderer, at generne bedst kan sammenlignes med punkt

D.1.1.1.10. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har herefter fastsat klagerens méngrad skønsmæssigt til 5 %.

Nævnet bemærker, at det er den, der rejser et krav, der har bevisbyrden. Det er derfor klageren, der skal bevise, at hendes gener i fingeren giver en méngrad på over 5 %, således at hun har ret til en højere godtgørelse, end selskabet har tildelt hende.

Efter en gennemgang af sagen - herunder de lægelige oplysninger og den vejledende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring - finder nævnet, at klageren ikke har bevist, at følgerne efter ulykkestilfældet svarer til en méngrad på mere end 5 %. Nævnet kan derfor ikke kritisere, at selskabet har afvist at yde en højere godtgørelse.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand